

tage alt for højtideligt, det er sikkert Rygter som udsprede fra interesserede Kredse. Den Gang Vilhelm Lassen vilde afskaffe det gamle Militærvæsen derovre og indføre Gendarmeriet, fremkom der ogsaa Røster om, at det kunde man ikke gøre, for saa vilde der blive Revolution. I det hele er der, hver Gang der foretages noget til Fordel for Befolkningen derovre, indflydelsesrige Kredse, som taler om Revolution. Jeg tror imidlertid ikke paa, at der er denne Frygt for Revolution derovre. I en Adresse, som indkom til den vestindiske Kommission fra en Forening paa de vestindiske Øer, fremhævede man allerede i 1902, at den indfødte Befolkning havde taget Pennen i Brug i Stedet for Mordbrænderens Fakkell. De indfødte derovre er langt fra saa blodtørstige, som man i visse Kredse ynder at fremstille dem, tværtimod, alle de Vidnesbyrd, som er kommet mig for Øre fra Mænd, der har været paa de vestindiske Øer, er gaaet ud paa, at det er et fredeligt, taalmodigt og taknemmeligt Folkefærd, som lever paa Øerne, et Folkefærd, som det er saare let at behandle, blot det bliver taget med det gode. Men Rygterne om Revolution stammer fra, at en af de indfødte paa St. Croix har holdt et Møde. Ved dette Møde var det Meningen at oplæse den højtærede Finansministers Taler og de Taler, jeg har holdt her i Tinget, og de skal sandelig ikke opplamme Befolkningen til Revolution — hverken den højtærede Finansminister eller jeg er særlig anlagte for praktisk Revolution —, saa denne Op-læsning vilde neppe have frembudt store Farer.

Men Planen om dette Møde satte aligevel de styrende derovre i Bevægelse. I alle Tilfælde er det berettet mig, at Guvernøren søgte at hindre Folk i at samles derovre. Der findes en offentlig Forsamlingsbygning paa St. Croix, men Guvernøren traf Foranstaltninger til at forhindre, at de indfødte kunde leje denne Forsamlingsbygning, og han søgte at paa-virke Politimesteren paa St. Croix, hvad der ogsaa lykkedes ham. Det var ikke muligt for de indfødte at faa den offentlige Forsamlingsbygning til at afholde Møde i, det forhindrede en dansk Embedsmand, og Resultatet var, at dette Møde maatte holdes i en privat Ejendom. Ved denne Lejlighed var der samlet 1,000 Mennesker, og disse 1,000 Mennesker protesterede altsaa imod den Behandling, de paa forskellige Omraader var Genstand for fra de danske Myndigheders Side, og vedtog at sende

Taleren, en Lærer Hamilton Jackson, her til København for at frembære Befolkningens Klager og Ønsker overfor den højtærede Finansminister. Jeg synes jo nok, at for saa vidt som dette Forhold er rigtigt, kan der være Grund for den højtærede Finansminister til at skride ind overfor Guvernøren, thi det kan aldrig være dennes Opgave at hindre den indfødte Befolkning i at samles til offentligt Møde. Det er ogsaa meddelt mig, at da Hamilton Jackson havde samtalt med Guvernøren og fremført Befolkningens Ønsker overfor ham, henstillede Guvernøren til ham ikke at glemme, at han tilhørte en Samfundsklasse, som nylig var kommet ud af Slaveriet, og som saadan naturligvis ikke kunde stille alle mulige Krav. Jeg forstaar ikke, at denne Guvernør, en dansk Mand, som er sendt derover, kan svare de indfødte paa den Maade, naar de henvender sig til ham, men der er sikkert ingen Grund til at tvivle om, at Meddelelsen er rigtig, for jeg har i de sidste Dage haft Lejlighed til at se et Brev, der er kommet fra de vestindiske Øer til en Mand her i Byen, og hvori det meddeles, at Skoledirektør Rübner-Petersen, som har været paa Besøg her i København og har været kaldt op til Finansministeren, der ønskede at høre hans Mening om en Jordreformovre paa Øerne, som han har interesseret sig meget for og vistnok har anbefalet Finansministeren — det drejer sig om Udstykning af Jorden paa de vestindiske Øer —, men som, da han kom tilbage til Øerne, blev udskældt — det er det Udtryk, som benyttes i Brevet — af Guvernøren, fordi han havde indfundet sig hos Finansministeren og anbefalet den omtalte Jordreform. Dette bekræfter, hvad der meddeles fra mange Sider, at Guvernør Helweg-Larsen er — jeg vil ikke sige et Redskab for de store Plantere derovre, men en Mand, som først og fremmest synes at se paa de store Ejendomsbesidderes Interesser og kun viser de indfødtes Krav ringe Opmærksomhed. Jeg venter, at den højtærede Finansminister lader dette undersøge, for det var dog ret urimeligt, forekommer det mig, om Guvernøren skulde kunne skolemesterere og udskælde Embedsmænd, som kaldes til Regeringen for at udtale sig om vestindiske Sager og udtaler sig paa en saa fornuftig og forstandig Maade, som Skoledirektøren har gjort her. Men det bliver vel nok opklaret, for Finansministeren har sendt Bud efter Guvernøren, som antagelig kommer til Byen i Løbet af Maj Maaned, og saa bliver der Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal.